

Väike Grete ja puuking

Jõulujutt

(1) Väike Grete elas koos oma vanaemaga Hollandis tillukeses onnikeses metsa veeres. Grete oli armas väike elurõõmus tüdruk ja vanaema oli õpetanud teda armastama Jeesust ja elama Temale.

Jõulud oli varsti käes, kuid vanaema ütles Gretele, et sellel aastal ei tasu oodata jõulukinke, sest selle jaoks pole raha.

(2) Vanaema nägu oli täis kortse, kuid tal oli lahke ilme. Igaüks, kes teda kohtas, sai alati naeratuse ja rõõmsa tervituse osaliseks.

Grete ja vanaema tõusid tavaliselt üles koidikul - Pärast lihtsat hommikusööki, milleks oli kaerahelbepuder, läks vanaema metsa, et korjata hagu. Kui ta oli korjanud suure hulga, sidus ta haod kubudeks kokku ja viis need külasse, et müüa tulehakatuseks. Ta sai ainult mõned pennid, aga selle eest ta ostis toitu endale ja Gretele.

(3) Väikeses onnikeses, kus Grete ja vanaema elasid, oli ainult üks tuba. Praegusel aastaajal tulbid ei õitsenud, kuid kevadeti valmistasid kaunid lilled neile palju rõõmu. Ühes toanurgas oli tulekolle ja teises seinas suur aken. Kui vanaema metsas oli, koristas Grete onnikest. Ta ei tundnud üksildust, kuna Issand Jeesus oli alati seal tema juures. Kui ta tuba pühkis, laulis ta laule, mida vanaema oli talle õpetanud ja kordas salme suurest mustast piibliraamatust. Mõnikord Grete mängis metsas. Tihti oli seal näha linnukesti või jäneseid, keda oli tore jälgida, samuti oli lilli ja marju, mida võis korjata.

Vanaema oli alati väga rõõmus, nähes õhtul oma väikest lõbusat tüdrukut. Gretel oli alati õhtusöök valmis.

Oli jõulude-eelne päev ja vanaema oli jälle läinud metsa hagu korjama. Grete puhastas väikest majakest, kuni see lausa läikis. Ta oli nii õnnelik ja laulis, kui ta läks metsa, et kaunistuseks mõned rohelised oksad korjata.

(4) Vanaema oli öelnud talle, et ta võiks viia mõned oksad ka haigele mehele - see teeks tema toa jõuludeks rõõmsamaks.

Grete tõi suure sületäie oksti ka nende oma väikesse onnikesse. Ta asetask mõned magusalt lõhnavad igirohelised lehed akna kohale, voodi jalgade ümber ja ukse peale. Grete leidis ka mõned imeilusad punaste marjadega oksad, millest ta tegi kauni kimbu ja asetask selle kamina peale. "Meie väike tuba näeb väga kena välja," mõttles tüdruk, kui ta õhtusöögiks kartuleid küpsetas.

Vanaema oli kurb ja väga väsinud, kui ta sel õhtul jalgu lohistades kodu poole astus. Taevas näis ennustavat valgeid jõule ja isegi mõned lumehelbed hakkasid alla liuglema.

(5) Grete oli väga rõõmus, kui vanaema suure Piibli võttis ja peale õhtusööki tule äärde istus. Tüdruk istus taburetile ja palus jõululugu. Talle meeldis väga kuulata lugu Jeesuslapsest. (Siinkohal võid rääkida jõulusündmuse.)

Kui vanaema oli piibliloo lõpetanud, vaatas Grete talle otsa ja küsis: "Mis sa arvad, vanaema, mida Issand Jeesus mulle jõuludeks kingib?"

Väike vana naine ohkas: "Parem ära oota kinki, kallid. Meil on kõik, mida me vajame ja on hakanud kõvasti lund sadama. Sa võid kuulda, kuidas tuul puhub. Oleme tänulikud selle eest, mis meil on. Keegi ei lähe täna õhtul välja tormi kätte, et kinke saada."

(6) Grete ei lasknud ennast oma mõtetest kõrvale viia. Tema ja vanaema armastasid teineteist väga. Väike tüdruk teadis, et vanaema oleks ostnud talle mõne mänguasja, kui tal oleks olnud raha. Aga kas Jeesus ei armastanud teda veel rohkem?

Jeesus võib anda talle kingituse. Ta oli õppinud ühe salmi, mis kõlas nii: "Kui te jääte minusse ja minu sõnad jäävad teisse, siis paluge, mida te iganes tahate, ning see sünnib teile."(Jh 15:7)

"Vanaema", ütles Grete silmade särades, "ma olen palunud, et Jeesus saadaks mulle kingituse ja ma tean, Ta teeb seda. Võib-olla Ta paneb mõne lapse südamele mulle midagi anda." Grete meenutas suurt maja mäe otsas, kus ta käis mõnikord mängimas, kui vanaema neid kodustes töödes aitas.

(7) "Ära arvesta rikastega, kallike. Nad isegi ei mõtle inimestele nagu meie. Nad on hõivatud ainult omaenda toredale elule mõtlemisega." Vanaema pööras oma pea ära, et silmi pühkida. Ta ei tahtnud, et Grete teda nutmas näeks. Neil oli palju, mille eest tänada ja nad olid alati koos olles nii õnnelikud, aga oli raske näha Grete pettumust jõulu hommikul.

Äkki Grete hüppas oma istmelt üles. "Ma olen kindel, et ma saan kingi Jeesuselt. Kas ma võin panna ühe sinu kinga ukse taha, vanaema?" küsis Grete tantsides ja käsi plaksutades. (Hollandi lapsed ei riputa sokke kamina juurde. Nad panevad oma puukinga ukse taha või aknalauale.)

Vanaema oli juba valmis ütleva "ei", aga lõpuks ta lubas Gretel tema kinga kasutada.

"Ometi ära looda, et sinna midagi sisse pannakse. Ma ei tahaks sind näha pettununa, mu kallis," ütles vana väike naine murelikult pead raputades.

(8) Grete võttis ühe vanaema kinga ja pani ettevaatlikult ukse taha. Ta värises külmast, kui ta ust sulges, ja pühkis lund oma juustelt ning oli kindel, et Jumal vastab tema palvele.

(9) "Vanaema, miks sa ei usu kõiki neid salme, mida sa mulle oled õpetanud, et me peame uskuma, kui me midagi palume?" küsis Grete mõtlikult.

"Ma usun vajalikke asju, kullake," vastas vanaema. "Aga nüüd me peame minema voodisse." Kui väike Grete sel õhtul palvetas, tänas ta Jeesust kingi eest, mida ta saab.

(10) Järgmisel hommikul, kui Grete silmad avas, paistis päike. Ta jooksis akna juurde - milline imeilus vaade! Kõik oli kaetud sädeleva lumega. Tundus, nagu oleksid nad kusagil muinasmaal. "Häid jõule," hüüdis Grete rõõmsalt. "Miks sa mind varem ei hüüdnud?"

"Häid jõule, kallis," vastas vanaema. "Täna ma olen kodus ja ma arvasin, et sa vajad natuke puhkust. Tule, sööme veidi hommikust."

"Luba ma toon enne kinga, vanaema" hüüdis õnnelik väike tüdruk riidesse pannes.

Vanaema pomises "hea küll" samal ajal aeglaselt vanasse sinisesse tassi kohvi niristades. Ta silmad olid väikest tüdrukut jälgides kurvad.

Grete ruttas välja ja tõi kinga väga ettevaatlikult tuppa. Mida ta leidis? Ta tundis midagi. Väga hellalt ta võttis selle välja.

(11) "See on linnuke, vanaema, armas väike linnuke. Jeesus vastas mu palvele, " hüüdis tüdruk hingetult. Siis ta lisas:"Täna sind, Jumal, kingituse eest. Täna sind väga!"

Vanaema vana nägu säras, kui ta nägi oma väikest kallikest nii õnnelikuna. Jeesus lasi väikesel linnul leida varjupaika kinga sees. Miks ta oli nii kahelnud? Jumalal on meelevald kogu maa üle. Tal on kerge teha palju rohkem kui me isegi oskame paluda või mõelda. Pealegi, Gretel ei olnud kunagi olnud ühtki mänguasja ja tal oli vaja midagi, millega mängida.

Vanaema ohkas tänapalve, kui uuris väikest linnukest ja leidis, et ta tiib oli vigastatud. Ettevaatlikult sidus ta selle riidega kinni, et see rutem paraneks.

Grete jälgis erutatult, kuidas väike linnuke hommikusöögiks leivaraasukesi söi. Kui ta temaga rääkis, siis tundus, nagu lind kuulaks pöörates pead ühele küljele.

Õhtul rääkis Grete vanaemale, et see oli kõige imelisem päev, mis tal iial on olnud. Ta oli käinud vaatamas lapsi suures majas. Nad lubasid tal mängida nende mänguasjadega, aga Grete ei oleks soovinud ühtki nende kaunitest kinkidest. Ta oli küll väga viisakas ja ütles, et kõik on imeilus, aga ta mõtles, et tema enda kingitus oli palju imelisem. Eks saatnud ju Jeesus väga erilise kingi just temale? Ta oli tõesti väga õnnelik, kui ta vanaemale headööd suudluse andis ja väikesele linnukesele naeratas, kes oli oma pea terve tiiva alla peitnud.

Kaua-kaua aega tagasi, kaua enne seda, kui väike Grete ja vanaema olid isegi sündinud, saatis Jumal neile jõulukingi. Esimene jõulukink oli Jeesus Kristus, kes sündis siia maailma, et surra ristil ja anda meile päästmise kingitus. Grete ja tema vanaema olid juba vastu võtnud Jeesuse kui oma Päästja, nii nad said rõõmustada õnnistuste üle, mida Jeesus neile andis.

Kas sina oled Jeesuse oma Päästjaks vastu võtnud?